

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W KRAKOWIE

Kraków, 31 grudnia 1953

Nr 15*)

Poz. 59-62

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I. PRZEPISY OBOWIAZUJĄCE:

Uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie:

Poz.

- 59 — w sprawie podniesienia hodowli i zapewnienia bazy paszowej w województwie krakowskim
60 — w sprawie świetlic wiejskich
61 — Zarządzenie Prezydium W. R. N. w Krakowie, o ustaleniu stawek wynagrodzenia za dostarczenie środków

Poz.

przewozowych niemechanicznych na rzecz wojska i służby bezpieczeństwa publicznego w czasie pokoju

CZĘŚĆ II. PUBLIKACJE:

- 62 — Ogłoszenia dotyczące postępowania wywłaszczeniowego
— Uruchomienie urzędu p.-t. Biały Dunajec, pow. Nowy Targ
— Uruchomienie agencji p.-t. Oteła, pow. Olkusz

CZĘŚĆ I.

PRZEPISY OBOWIAZUJĄCE:

59

UCHWAŁA

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie

z 29 grudnia 1953 r.

w sprawie podniesienia hodowli i zapewnienia bazy paszowej w województwie krakowskim.

Specyficzne warunki wojew. krakowskiego, a w szczególności jego części południowych sprzyjają rozwojowi hodowli i powodują, że hodowla winna stać się główną gałęzią rozwoju naszego województwa.

Podstawę dla hodowli stanowi wysoki procent trwałych użytków zielonych, wynoszących w niektórych powiatach do 34% ogólnego obszaru użytków rolnych, oraz sprzyjające warunki dla uprawy roślin pastewnych.

O tym, że hodowla w województwie krakowskim jest czołową gałęzią gospodarki rolnej świadczy fakt, że przychód z hodowli w grupie gospodarstw do 3 ha stanowi 54% ogólnego dochodu tych gospodarstw, a w grupie od 3 do 6 ha aż 57%.

W dziedzinie produkcji zwierzęcej województwo ma już pewne osiągnięcia; wyrażające się one między innymi wzrostem pogłowia w stosunku do 1938 roku:

trzody chlewnej	o 52%
owiec	„ 50%
drobiu	„ 63%

Poprawiła się dzięki pracy hodowlanej i sztucznej inseminacji jakość pogłowia owiec i wzrosła ich produktywność z 1,4 kg do 1,7 kg wehny. W masie poprawił się stan jakościowy bydła i wzrosła wydajność jednostkowa mleka z 1.300 ltr. do 1.550 ltr. rocznie.

Podniosła się także jakość i nośność drobiu, wzrosła produkcja mięsa, mleka i jaj. Wzrost ten wynosi na 100 ha użytków rolnych w porównaniu z 1938 r. dla mięsa z 40 q na 60 q, dla mleka z 661 q na 700 q, jaj z 16.500 sztuk na 31.000 sztuk.

Osiągnięcia te możliwe były dzięki Władzy Ludowej — poprzez stworzenie warunków opłacalności hodowli, właściwą politykę cen i premiowanie, pomoc zootechniczną i weterynaryjną.

Na te osiągnięcia wpłynął też wzrost umiejętności żywienia i pielęgnacji, oraz zainteresowanie się hodowlą ze strony pracujących chłopów.

Mimo tych osiągnięć istnieje szereg braków i niedociągnięć hamujących dalszy rozwój hodowli.

Jeśli wzrost pogłowia bydła w skali wojewódzkiej jest zadawalający, to niektóre powiaty wykazują niedostateczne ilości bydła. Np. powiat Chrzanów na 100 ha użytków rolnych posiada 45 sztuk, Olkusz 48 sztuk, Miechów 50 sztuk, wtedy kiedy średnia wojewódzka wynosi 63,2 sztuk

Podobnie jest na odcinku trzody chlewnej i tak np. pow. Limanowa posiada 21 sztuk na 100 ha użytków rolnych, Olkusz 21 sztuk, Nowy Targ 22 sztuk, wtedy kiedy średnia wojewódzka wynosi 34,4 sztuk.

Niezadawalający jest rozwój hodowli owiec na terenach nizinnych, szczególnie w powiatach Oświęcim i Dąbrowa, gdzie średnia ilość wynosi 3,5 sztuk, wtedy kiedy średnia wojewódzka wynosi 13,5 sztuk na 100 ha użytków rolnych, a istnieją pewne możliwości osiągnięcia w tych powiatach zadań nakreślonych Planem 6-cio letnim.

Wzrost poprawy jakości pogłowia i produktywności bydła, oraz owiec jest niezadawalający. Bardzo poważne zaniedbania istnieją na odcinku hodowli zarodowej i sieci stacji kopulacyjnych. Niedostateczna jest jeszcze sieć służby weterynaryjnej i sieć zakładów leczniczych dla zwierząt.

W następstwie słabej walki ze strony Prez. Rad Narodowych o wzrost produkcji rolnej, niewystarczającej opieki zootechnicznej i weterynaryjnej, oraz słabego instruktazu ze strony służby rolnej mającego jeszcze miejsce liczne upadki zwierząt, jak też istnieje duży procent jałowoci krów.

Podstawowym hamulcem dalszego rozwoju hodowli jest niedostateczna baza paszowa.

Dla zapewnienia dalszego rozwoju produkcji zwierzęcej Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do opracowania w terminie do 15. I. 1954 roku 2-letniego planu rozwoju hodowli i określenia środków zapewniających wykonanie tego planu w oparciu o uchwałę Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1953 r. w sprawie rozwoju hodowli i w oparciu o następujące wytyczne:

I.

W zakresie zwiększenia ilości pogłowia i podnoszenia produkcji zwierząt.

1. Odnosnie hodowli bydła należy:

- a) osiągnąć w skali wojewódzkiej ponad 65 sztuk na 100 ha użytków rolnych, a szczególnie zwiększyć pogłowienie bydła w powiecie Olkusz ponad 54 sztuki, Miechów ponad 60 sztuk, Dąbrowa Tarnowska ponad 62 sztuki, Tarnów ponad 53 sztuki, Brzesko ponad 63 sztuk na 100 ha użytków rolnych;
b) dążyć przez należyty wychów młodzieży i racjonalne żywienie do znacznego podniesienia średniej wagi bydła i osiągnąć rocznie od krowy rasy czerwonej polskiej ponad 1.700 ltr. mleka, a od krowy rasy nizinnej ponad 2.000 ltr. mleka.

2. Odnosnie hodowli trzody chlewnej należy:

- a) osiągnąć w skali wojewódzkiej ponad 43—44 sztuki na 100 ha użytków rolnych, a szczególnie zwiększyć pogłowienie w powiatach Chrzanów i Nowy Targ ponad 25 sztuk, Limanowa ponad 30 sztuk, Żywiec, Myślenice i Nowy Sącz ponad 35, Olkusz ponad 40, Kraków, Tarnów, Brzesko, Bochnia, Wadowice ponad 50 i Miechów ponad 53 sztuki na 100 ha użytków rolnych;
b) dążyć do poprawy jakości bekonów, jak również do poprawy materiałów trzody chlewnej typu mięsa słoninowego przez dobór odpowiedniego materiału, oraz należyty wychów i żywienie.

*) Ostatni w 1953 r.